

Høringsnotat – endring i internkontrollforskriften

Innhold

1.	Innledning.....	1
1.1	Om internkontrollforskriften.....	1
1.2	Myndighetenes felles tilsynsaksjon i 2016.....	2
1.3	Kort om forslagene.....	2
1.4	Kort om videre arbeid med kommentarene til bestemmelsen.....	3
2.	Forslag til endringer.....	3
2.1	§ 2 Virkeområde	3
2.1.1	Bakgrunn.....	3
2.1.2	Gjeldende rett	3
2.1.3	DSA sine vurderinger og forslag	3
2.1.4	Økonomiske og administrative konsekvenser.....	5
2.2	§ 6 Samordning.....	5
2.2.1	Bakgrunn.....	5
2.2.2	Gjeldende rett	5
2.2.3	Myndighetenes praksis.....	6
2.2.4	Myndighetenes vurderinger og forslag	6
2.2.5	Økonomiske og administrative konsekvenser.....	8
3.	Utkast til ny forskriftstekst	8

1. Innledning

1.1 Om internkontrollforskriften

Forskrift 6. desember 1996 nr. 1127 om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter (internkontrollforskriften) fastsetter at den som er ansvarlig for virksomheten, plikter å sørge for systematisk oppfølging av kravene som følger av arbeidsmiljøloven, forurensningsloven, brann- og eksplosjonsvernloven, produktkontrollloven, sivilbeskyttelsesloven, el-tilsynsloven, genteknologiloven og strålevernloven.

Forskriften forvaltes av Arbeidstilsynet, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB), Miljødirektoratet, Næringslivets sikkerhetsorganisasjon (NSO), Direktoratet for strålevern og atomsikkerhet (DSA), HelseDirektoratet og Sjøfartsdirektoratet. I tillegg er fylkesmennene tilsynsmyndighet der fylkesmannen er forurensningsmyndighet.

I henhold til kongelig resolusjon 17. september 2004 er Arbeidstilsynet tildelt rollen som koordinerende etat for tilsynsmyndighetene. Endringsforslaget koordineres derfor av Arbeidstilsynet, men er utarbeidet i et samarbeid mellom Arbeidstilsynet, DSB, DSA, Miljødirektoratet og NSO.

1.2 Myndighetenes felles tilsynsaksjon i 2016

I 2016 gjennomførte Arbeidstilsynet, DSB, Miljødirektoratet og NSO en felles tilsynsaksjon som hadde temaet «Samordning i konsentrerte næringsområder». Tilsynene ble utført med utgangspunkt i internkontrollforskriften § 6 «Samordning». I etterkant av tilsynsaksjonen kom prosjektgruppen med flere anbefalinger til tilsynsmyndighetene. Prosjektgruppen anbefalte blant annet en gjennomgang av § 6 i internkontrollforskriften for å tydeliggjøre denne, og dermed legge til rette for en bedre etterlevelse og håndheving. Spesielt ble det vist til at begrepet «samme arbeidsplass» er utfordrende særlig hvis det er flere separate grunneiere i et område som kan karakteriseres som et «konsentrert næringsområde», og at begrepet «når det er nødvendig» kan være vanskelig å tolke og vurdere. Prosjektgruppen viste videre til at kravet om en risikoanalyse som grunnlag for vurderingen av om samordning er nødvendig burde komme klarere frem i bestemmelsen. Dette høringsforslaget er en oppfølging av disse anbefalingene.

1.3 Kort om forslagene

Myndighetene foreslår å gjøre endringer i internkontrollforskriften §§ 2 og 6.

Internkontrollforskriften § 2

Internkontrollforskriften § 2 angir forskriftens virkeområde, og det fremkommer i bestemmelsen at den gjelder for virksomheter som omfattes av en rekke lover som er listet opp, herunder strålevernloven og forurensningsloven. DSA forvalter atomenergiloven, forurensningsloven hva gjelder radioaktiv forurensning og radioaktivt avfall og strålevernloven. Det foreslås å endre internkontrollforskriften § 2 første ledd slik at atomenergiloven legges til i listen over lover som internkontrollforskriften gjelder for. En innføring av krav til internkontroll vil ikke medføre nye krav til virksomhetene, men forskriftsfeste hvordan oppfølgingen av gjeldende krav skal organiseres, dokumenteres og verifiseres.

Internkontrollforskriften § 6

Myndighetene foreslår å tydeliggjøre dagens § 6 første ledd om samordning for å sikre en bedre etterlevelse. Det er foreslått en annen struktur i bestemmelsen ved at dagens første ledd deles opp i tre ledd. I første ledd foreslås det å angi plikten til å samordne og hva samordning innebærer. I andre ledd foreslås det å regulere krav til å inngå en samordningsavtale og innholdet i denne. I tredje ledd foreslås det å regulere myndighetenes muligheter til å utpeke en hovedansvarlig for samordningen dersom virksomhetene ikke klarer å blir enige om dette, eller dersom hensynet til helse, miljø eller sikkerhet tilsier det.

Dagens § 6 andre ledd er flyttet til en egen bestemmelse i forslag til ny § 6 a. Dette fordi leddet regulerer oppdragsforhold inne på oppdragsgivers eget område, og slik sett skiller seg fra første ledd som regulerer samordning mellom flere virksomheter. Myndighetene foreslår ingen innholdsmessige endringer av dagens § 6 andre ledd, men bestemmelsen gis en egen overskrift.

1.4 Kort om videre arbeid med kommentarene til bestemmelsen

Så snart endringene vedtas, vil Arbeidstilsynet, DSB, DSA, Miljødirektoratet og NSO starte arbeidet med å utarbeide nye kommentarer til bestemmelsene.

2. Forslag til endringer

2.1 Virkeområde § 2

2.1.1 Bakgrunn

I 2000 ble det i atomenergiloven § 6 tatt inn et andre ledd som gav hjemmel til å ved forskrift eller enkeltvedtak å gi nærmere regler om internkontroll og internkontrollsystemer. Begrunnelse i forarbeidene (Ot.prp. 88 (1998-1999) del IV kapittel 10) var følgende:

Statens strålevern har gjennom sin tilsynspraksis rent faktisk innført et krav om egenkontroll for den virksomhet som Institutt for energiteknikk har på Kjeller, i Halden og i Halden. Da atomenergiloven ikke inneholder noen klar hjemmel for fastsettelse av krav til internkontroll, foreslår departementet en endring i atomenergiloven for å etablere et klart hjemmelsgrunnlag for krav om internkontroll og internkontrollsystem.

DSA har ved konsesjonsvilkår gjort internkontrollforskriften i sin helhet gjeldende for Institutt for energiteknikk (IFE), som eier og driver de norske atomanleggene, de to forskningsreaktorer i Halden og på Kjeller.

I forbindelse med avviklingen (dekommisjoneringen) av atomanleggene vil det komme til ytterligere aktører noe som øker behovet for å forskriftsfeste kravet til internkontroll.

Det fremmes med dette forslag om å forskriftsfeste kravet til systematisk helse, miljø og sikkerhetsarbeid for all virksomhet som er omfattet av atomenergiloven.

2.1.2 Gjeldende rett

Atomenergiloven § 6 andre ledd lyder: "Kongen kan ved forskrift eller enkeltvedtak gi nærmere regler om internkontroll og internkontrollsystemer for å sikre at krav fastsatt i eller i medhold av denne loven overholdes". Det foreligger følgelig en klar hjemmel for å gjøre internkontrollforskriften gjeldende for atomenergiloven.

Internkontrollforskriften gjelder per i dag for virksomheter som omfattes av forurensningsloven og strålevernloven, men ikke atomenergiloven, dette på tross av at DSA fører tilsyn og kontroll etter alle lovene. Virksomheter som omfattes av atomenergiloven vil forøvrig også ha grenseflater mot, og i en viss utstrekning være regulert av, strålevernloven og forurensningsloven.

DSA utarbeider innstillinger til konsesjon etter atomenergiloven § 10, og i konsesjonsvilkår er det av DSA stilt krav til at innehaver skal ha internkontrollsystem som oppfyller alle kravene i internkontrollforskriften.

Internkontrollforskriften er således alt gjort gjeldende for Institutt for energiteknikk (IFE) gjennom konsesjonsvilkår.

2.1.3 DSA sine vurderinger og forslag

Det foreslås å forskriftsfeste kravet til systematisk helse, miljø og sikkerhetsarbeid for all virksomhet som er omfattet av atomenergiloven. Forskriftene til atomenergiloven vil også omfattes av internkontrollen, henholdsvis forskrift om fysisk beskyttelse av nukleære anlegg og nukleært

materiale av 1985 og forskrift om besittelse, omsetning og transport av nukleært materiale og flerbruksvarer av 2000.

Det å gjøre internkontrollforskriften gjeldende for virksomheter som omfattes av atomenergiloven vil tydeliggjøre kravene til internkontroll og systematisk HMS-arbeid på atomenergilovens område, samt sikre en helhetlig og ensartet tilnærming og praksis fra DSA sin side. Virksomheter som faller inn under atomenergiloven vil i mange tilfeller også være omfattet av strålevernloven og forurensningsloven, og det er av den grunn av betydning for virksomhetene at kravene som stilles til internkontroll etter de ulike regelverkene er mest mulig ensartede.

Det vil også være en klar fordel at de samme kravene til internkontroll gjelder for alt regelverk som DSA forvalter.

Kravene i internkontrollforskriften gjelder, gjennom konsesjonsvilkår, allerede for Institutt for energiteknikk (IFE) som er den sentrale aktør på atomenergilovens område. Forskriftsfesting av kravet til internkontroll for all virksomhet som er omfattet av atomenergiloven vil likevel få betydning også for andre aktører, spesielt i forbindelse med dekommisjoneringsarbeidet.

Norsk nukleær dekommisjonering (NND) er en statlig etat, underlagt Nærings- og fiskeridepartementet. Etaten ble etablert i 2018, og leder arbeidet med en styrt avvikling (dekommisjonering) av norske atomanlegg, og bidrar til en sikker håndtering av alt nukleært avfall. NND vil på et tidspunkt overta konsesjonsbelagte oppgaver fra IFE for de atomanlegg som skal dekommisjoneres. Det planlegges også for overtakelse av annen infrastruktur som kreves for å håndtere nukleært avfall og brukt brensel.

Videre er all besittelse, transport, lagring og deponering av nukleært materiale omfattet av atomenergiloven, jf. § 5. Endringen vil dermed få betydning for kravene som stilles til de virksomhetene som vil stå for transport av nukleært materiale, og for avfallsdeponiene som skal motta dette. DSA vurderer det slik at det er ønskelig at internkontrollforskriften omfatter disse. DSA vil uten endringen være henvist til å ta inn krav om internkontroll i vilkårene i hvert eneste løyve og konsesjon.

Atomenergiloven får også anvendelse ved anløp av reaktordrevne fartøyer til norske havner. Det må her skilles mellom militære og sivile anløp.

Utenlandske militære fartøyer som skal anløpe norsk farvann eller norske havner trenger i dag to forskjellige tillatelser. Dette er *diplomatisk klarering*, jf. forskrift om adgang til og opphold på norsk territorium under fredsforhold for fremmede militære og sivile statsfartøyer, og *konsesjon for anløp*, etter atomenergiloven. Det er forsvaret som får konsesjonen og alle krav og plikter etter internkontrollforskriften vil rette seg mot forsvaret som innehaver av konsesjonen.

Norske myndigheter har ingen kontrollmyndighet med utenlandske militære fartøyer som følge av immunitetsregler (eksterritorialretten), og endringen vil dermed kun ha betydning for forsvaret og de krav som stilles til norske havner som mottar anløp, og områder i åpent farvann som jevnlig mottar anløp.

Hva gjelder sivile anløp er dette en lite praktisk problemstilling, det har ikke vært noe slikt sivilt anløp siden 1960-tallet, og etter det har det kun vært én søknad om anløp på 90-tallet som ble avslått. Skulle det i fremtiden være aktuelt med sivilt anløp ser DSA det som en fordel at fartøyet vil være forpliktet til å overholde kravene i internkontrollforskriften.

2.1.4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget antas å ikke å ha noen økonomiske og administrative konsekvenser av betydning. En innføring av internkontrollforskriften på atomenergilovens område medfører ingen nye krav til virksomhetene, men forskriftsfester hvordan oppfølgingen av gjeldende krav skal organiseres, dokumenteres og verifiseres.

For Institutt for energiteknikk (IFE) som driver de norske atomanleggene, stilles det alt krav om internkontrollsystem som oppfyller alle kravene i internkontrollforskriften.

Generelt vil innføring av et internkontrollsystem for virksomheter som ikke har noe slikt system medføre kostnader blant annet til kartlegging av risiko, samt utarbeidelsen av planer og tiltak for å redusere risikoforholdene. Kostnadene vil variere med virksomhetens størrelse og arten av aktivitet som utføres.

Det antas å ikke være noen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning for DSA, eller andre myndigheter som følge av endringen.

2.2 Samordning § 6

2.2.1 Bakgrunn

Våren 2015 gjennomførte DSB en forundersøkelse for å se på bruken og forståelsen av § 6 i et begrenset utvalg tilsynsobjekter. Forundersøkelsen viste generelt at ulike grader av samordning var etablert. Det ble funnet mangler ved det systematiske arbeidet for styring av konsentrerte næringsområdet, herunder manglende samlet oversikt over regelverkskrav, felles HMS-målsetninger, samlet oversikt over risikobildet samt manglende felles system for registrering av hendelser,. På bakgrunn av dette ble det i 2016 gjennomført en felles tilsynsaksjon med temaet "Samordning i konsentrerte næringsområder" med utgangspunkt i internkontrollforskriften § 6.

I sluttrapporten for tilsynsaksjonen på s. 15, fremgår det at følgende forhold knyttet til § 6 første ledd var særlig utfordrende:

- Begrepet "samme arbeidsplass" var utfordrende spesielt hvis det var flere separate grunneiere i et område som kunne karakteriseres som et "konsentrert næringsområde".
- Begrepet "når det er nødvendig" var utfordrende å tolke og vurdere. Kravet om en risikoanalyse som basis for vurdering av nødvendighet burde komme frem i klartekst i paragrafen.
- Generelt behov for mer presis tekst i forskrift og veiledning.

På bakgrunn av erfaringene fra tilsynsaksjonen kom prosjektgruppen med en anbefaling om at myndighetene burde foreta en gjennomgang av internkontrollforskriften § 6 første ledd, for å tydeliggjøre denne, og dermed sikre en bedre håndheving.

2.2.2 Gjeldende rett

Internkontrollforskriften § 6 første ledd regulerer situasjoner hvor flere virksomheter utøver arbeid på samme arbeidsplass. Formuleringen "samme arbeidsplass" har ikke vært nærmere definert i forskriften, men har i lys av formålet blitt tolket som samme geografiske område eller steder som naturlig hører sammen, også uavhengig av antall arbeidsgivere, ulike bygninger og inngjerdinger. Kjøpesentre og næringsparker har vært nevnt som eksempler på objekter hvor det kan være behov for samordning.

Når flere virksomheter er samlet på et område vil risikobildet for området som helhet være mer sammensatt enn om det kun hadde vært én virksomhet. Den samlede risikoen for området vil være summen av de enkelte virksomhetenes risikobilde, pluss en tilleggsrisiko som følger av at virksomhetene kan samvirke eller påvirke andre på en måte som øker risikoen, gjerne illustrert som at «2+2>4».

Dagens § 6 første ledd regulerer et krav til en skriftlig avtale hvor det skal fremgå hvem av virksomhetene som skal ha ansvaret for å samordne internkontrollen for deres felles aktiviteter eller områder. Det reguleres ikke noen nærmere krav til innhold i avtalen.

Dersom virksomhetene ikke blir enige om hvem som skal ha hovedansvaret har myndighetene, etter første ledd andre punktum, adgang til å bestemme hvilken virksomhet som skal ha ansvaret. Myndighetene har også hjemmel til å omgjøre en inngått avtale om dette i henhold til tredje punktum.

Dagens andre ledd regulerer hvilken internkontroll som skal gjelde i forholdet mellom oppdragsgiver og oppdragstaker når oppdragstaker utfører arbeid på oppdragsgivers eget område eller anlegg.

2.2.3 Myndighetenes praksis

I sluttrapporten etter fellesaksjonen i 2016 fremgår det at bestemmelsen har vært lite benyttet i tilsynssammenheng. Dette henger trolig sammen med at plikten til samordning også delvis er dekket gjennom de enkelte myndighetenes fagregelverk, og at dagens § 6 første ledd fremstår som lite anvendelig. Når myndighetene bruker § 6 første ledd skjer dette som regel i kombinasjon med andre bestemmelser, for eksempel § 5 om krav til innholdet i internkontrollen, eller bestemmelser om samordning i fagregelverket.

2.2.4 Myndighetenes vurderinger og forslag

Myndighetene foreslår i det vesentlige å videreføre det materielle innholdet i dagens § 6, men å klargjøre bestemmelsens første ledd basert på erfaringene beskrevet ovenfor. I tillegg foreslås det en annen struktur på dagens første ledd ved at den deles opp i tre ledd. Vi foreslår en mindre materiell endring i forslaget til ny bestemmelse, ved at det stilles krav til at samordningsavtalen skal inneholde forhold som er av vesentlig betydning for samordningen.

Myndighetene har søkt å finne nye formuleringer i bestemmelsen som kan inkludere alle relevante samordningstilfeller, med tanke på at internkontrollforskriften er hjemlet i en rekke lover som ivaretar ulike formål. Det bes om at høringsinstansene vurderer i hvilken grad forslaget er egnet til å ivareta dette.

I første ledd foreslås det å angi plikten til å samordne og hva samordning innebærer. I andre ledd foreslås det å regulere krav til en samordningsavtale og innholdet i denne. I tredje ledd foreslås det å regulere myndighetenes muligheter til å utpeke en hovedansvarlig for samordningen.

I forslaget til nytt første ledd erstattes formuleringen «samme arbeidsplass» med ordene «[v]irksomheter som har aktiviteter, lokaliteter eller innretninger som er felles eller som kan påvirke andre». Med endringen søker myndighetene å tydeliggjøre gjeldende rett. Ordene "felles aktiviteter eller innretninger" er ment å favne det som følger av arbeidsmiljøloven § 2-2 første ledd. Det har vært noe utfordrende å finne frem til et godt alternativ til dagens formulering "samme arbeidsplass", og andre formuleringer, som "samme begrensede område" sammen med ordene " felles aktiviteter eller innretninger", har vært vurdert. Myndighetene foreslår ordene " [v]irksomheter som har aktiviteter, lokaliteter eller innretninger som er felles eller som kan påvirke andre", da dette viser til

at samordningsplikten både kan inntreffe der hvor virksomhetene har noe felles, og der hvor virksomhetene ikke har noe felles, men at virksomhetene likevel kan påvirke hverandre eller andre.

I tillegg viser ordene «aktiviteter» eller «innretninger» som kan «påvirkeandre», direkte til at det er selve *påvirkningen* av andre virksomheter som er relevant å vurdere, og ikke bare den geografiske plasseringen. Med «lokaliteter» menes sted, lokale eller forholdene på et sted. Begrepet «innretninger» er tatt med for å presisere at arbeidsgiver har ansvaret for maskiner, bygninger, stillas osv. også i de tilfeller de kan være unaturlig å tale om aktivitet.

Virksomheter som kan ha plikt til samordning vil eksempelvis være konsentrerte næringsområder som havner, industriparker, næringsparker, forsyningsbaser, kjøpesenter, byggeplasser/anlegg, transportterminaler og kollektivknutepunkter.

Med formuleringen «påvirke andre» søker myndighetene å klargjøre at det ikke bare er virksomhetenes påvirkning av hverandre som omfattes, men også når deres felles risikoforhold påvirker for eksempel virksomhetenes naboer eller miljøet.

Ved å gå bort fra formuleringen "samme arbeidsplass" søker myndighetene også å presisere at samordningsplikten kan inntreffe uavhengig av arbeidsgiverforhold, antall arbeidsgivere, eierforhold, ulike bygninger og inngjerdingen.

Myndighetene imøteser særlig innspill fra høringsinstansene på om ordene "[v]irksomheter som har aktiviteter, lokaliteter eller innretninger som er felles eller som kan påvirke andre", gjør bestemmelsen tydeligere og dermed mer anvendelig i praksis. Myndighetene imøteser også eventuelle innspill til andre alternativer til ordene "samme arbeidsplass".

Dagens bestemmelse angir at samordning skal skje "når det er nødvendig". Myndighetene ønsker å tydeliggjøre dette i forslaget til nytt første ledd ved å vise til at internkontrollen skal samordnes "når risikovurderingen etter § 5 annet ledd nr. 6 tilsier det". Med dette vises det til at virksomhetene må kartlegge og vurdere risiko slik at et eventuelt behov for samordning blir avdekket og ivaretatt.

Myndighetene har her vurdert om det skal tas inn en krysshenvisning i § 5 andre ledd nr. 6 til § 6, men konkluderte med at dette vil kunne oppfattes innskrenkende for § 5 andre ledd nr. 6.

Forslaget til første ledd andre punktum er nytt. Ordlyden er hentet fra § 5 andre ledd nr. 6 og er ment som en tydeliggjøring av gjeldende rett. Myndighetene ønsker å fremheve at virksomhetene må ta høyde for tilleggsrisikoen som kan følge av virksomhetenes plassering i forhold til hverandre, deres geografiske beliggenhet eller at virksomhetene har felles aktiviteter, lokaliteter eller innretninger. Myndighetene understreker at det verken etter gjeldende rett eller i forslaget til ny formulering stilles krav om at virksomhetene skal samordne hele internkontrollen. Samordningsplikten omfatter bare de deler av internkontrollen der det er felles risikoforhold.

Forslaget til nytt andre ledd søker å presisere kravet til at det skal foreligge en skriftlig samordningsavtale. Alle virksomhetene har det samme ansvaret for å få i stand en avtale, og hvis ingen tar initiativ vil alle ha avvik etter § 6. Myndighetene har satt som minimumskrav at avtalen skal angi hvilken virksomhet som skal ha hovedansvaret for å følge opp samordningen. Dagens bestemmelse og forslaget til ny bestemmelse forutsetter at det kun kan være én hovedansvarlig. Dette forslår vi å videreføre. Det å være hovedansvarlig innebærer at virksomheten skal ha et særskilt ansvar for samordningen og en koordinerende rolle. Dette innebærer imidlertid ikke at de andre virksomhetene fratras sitt ansvar for å samordne. Med ordene "følge opp" menes at hovedansvarlig også skal ivareta samordningen som en løpende oppgave, og slik at samordningen

ivaretas over tid. Et skifte i aktør- og risikobilde er eksempler på forhold som må følges opp. Myndighetene regulerer i utgangspunktet ikke hvilken virksomhet som skal ha hovedansvaret, men vil vurdere å omtale dette i kommentaren. Virksomhetene har et felles ansvar for å påse at hovedansvarlig har nødvendig oversikt, kompetanse eller myndighet til å ivareta rollen.

Myndighetene foreslår videre å forskriftsfeste at "andre forhold som er av vesentlig betydning" skal nedfelles i samordningsavtalen. Dette er som nevnt innledningsvis en materiell endring. Myndighetene mener det er behov for å forskriftsfeste dette for å sikre nødvendige formelle rammer rundt samordningen. Virksomhetene har frihet knyttet til innhold og omfang av avtalen. Myndighetene mener at noen forhold må inngå i avtalen for at samordningen skal fungere etter formålet. Samordningsavtalen er også et viktig dokument for myndighetene som fører tilsyn med at samordningen er ivarettatt. Forhold som kan være av vesentlig betydning å regulere i en samordningsavtale er for eksempel:

- områder, aktiviteter, lokaliteter og/eller innretninger som inngår i samordningen
- en beskrivelse av hvordan samordning skal utøves og følges opp
- informasjonsutveksling
- en henvisning til rutiner/prosedyrer som gjelder for samordningen
- beslutningsmyndighet, roller og ansvar
- fordeling av kostnader, eksempelvis utgifter til tiltak eller kostnader for virksomheten som har hovedansvaret for å følge opp samordningen

Myndighetene foreslår ikke å forskriftsfeste en liste med krav til innhold i avtalen. Dette fordi vi søker å unngå at pliktsubjektene kun forholder seg til denne listen, og dermed unnlater å ta inn andre punkter i avtalen som kan være viktige for samordningen. Myndighetene foreslår at denne veiledende listen tas inn i kommentarer til bestemmelsen. Vi tar gjerne imot innspill fra høringsinstansene på dette, og på hvorvidt innholdet i listen er treffende.

Det foreslås å samle myndighetenes adgang til å utpeke hovedansvarlig i et nytt tredje ledd. Forslaget er en videreføring av gjeldende rett. Det er gjort noen språklige endringer for å gjøre innholdet lettere tilgjengelig. Myndighetene foreslår å gå bort fra formuleringen at tilsynsmyndighetene kan "omgjøre en inngått avtale", til å presisere at det myndighetene kan endre er hvilken virksomhet som har hovedansvaret for å følge opp samordningen. Dette kan være aktuelt i de tilfeller hvor hovedansvarlige ikke har nødvendig oversikt, kompetanse eller myndighet til å ivareta rollen.

Dagens § 6 andre ledd foreslås flyttet til en egen bestemmelse i ny § 6 a. Bestemmelsen antas å være en spesialregel om samordning og regulerer hvilken internkontroll som skal legges til grunn når en oppdragstaker utfører arbeid på oppdragsgivers eget område eller anlegg. Myndighetene foreslår ingen innholdsmessige endringer i bestemmelsen, men mener det kan være et pedagogisk grep å flytte den til en egen bestemmelse. Myndighetene imøteser innspill på om dette er en mer hensiktsmessig løsning enn at kravet følger som et fjerde ledd i § 6.

2.2.5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget til endring i internkontrollforskriften § 6 er ikke ment å innebære materielle endringer av betydning. Det antas derfor at endringsforslaget ikke vil medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for virksomhetene eller myndighetene.

3. Utkast til ny forskriftstekst

Virkeområde for § 2 første ledd

Forskriften gjelder for virksomhet som omfattes av

- lov om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (lov 24. mai 1929 nr. 4)
- sivilbeskyttelsesloven § 23 (egenbeskyttelsestiltak ved virksomheter) (lov 25. juni 2010 nr. 45)
- produktkontrollloven (lov 11. juni 1976 nr. 79)
- arbeidsmiljøloven (lov 17. juni 2005 nr. 62)
- forurensningsloven, dersom virksomheten sysselsetter arbeidstaker (lov 13. mars 1981 nr. 6)
- genteknologiloven (lov 2. april 1993 nr. 38)
- strålevernloven (lov av 12. mai 2000 nr. 36).
- brann- og eksplosjonsvernloven (lov 14. juni 2002 nr. 20).
- *atomenergiloven (lov av 12. mai 1972).*

§ 6. Samordning av internkontroll

Virksomheter som har aktiviteter, lokaliteter eller innretninger som er felles eller som kan påvirke andre, plikter å samordne internkontrollen når risikovurderingen etter § 5 annet ledd nr. 6 tilsier det. Samordningsplikten innebærer at virksomhetene vurderer samlet risiko, og utarbeider planer og tiltak for å redusere felles risikoforhold.

Når det er plikt til å samordne etter første ledd skal virksomhetene inngå en skriftlig samordningsavtale. I avtalen skal det fastsettes hvilken virksomhet som skal ha hovedansvaret for å følge opp samordningen, og andre forhold som er av vesentlig betydning for samordningen.

Dersom virksomhetene ikke blir enige om hvilken virksomhet som skal ha hovedansvaret for å følge opp samordningen, kan tilsynsmyndighetene utpeke en hovedansvarlig. Dersom hensynet til helse, miljø eller sikkerhet tilsier det, kan tilsynsmyndighetene utpeke en annen hovedansvarlig enn den som virksomhetene har avtalt.

§ 6 a. Samordning av internkontroll i oppdragsforhold

Når en virksomhet som oppdragsgiver engasjerer oppdragstakere e.l. til å utføre oppgaver på virksomhetens eget område eller anlegg, skal oppdragstakers internkontroll såvidt mulig legges til grunn for de aktiviteter som omfattes av oppdraget. Dette gjelder både der oppdraget utføres av oppdragstaker personlig, ved egne ansatte eller andre. Oppdragsgiver skal informere om fellesregler o.l. og påse at mulige mangler blir korrigert eller nødvendige tilpasninger foretatt i sin egen eller oppdragstakers internkontroll.